Rok 1914.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część CLXXV. — Wydana i rozesłana dnia 28. listopada 1914.

323.

Rozporządzenie Ministra skarbu w porozumieniu z Ministrem spraw wewnętrznych z dnia 27. listopada 1914,

w sprawie wykonania niektórych należytościowo-prawnych postanowień § 87. rozporządzenia cesarskiego z dnia 25. czerwca 1914, Dz. u. p. Nr. 138, o ubezpieczeniu pensyjnem funkcyonaryuszy.

Na zasadzie § 87., ustęp ostatni, rozporządzenia cesarskiego z dnia 25. czerwca 1914., Dz. u. p. Nr. 138, o ubezpieczeniu pensyjnem funkcyonaryuszy, zarządza się w porozumieniu z c. k. Ministrem spraw wewnętrznych, co następuje:

I. Ubezpieczenia w Powszechnym Zakładzie pensyjnym dla funkcyonaryuszy.

Artykuł 1.

Rozciągłość obowiązku opłaty należytości.

Ubezpieczenia, przeprowadzane przez osobny oddział, wymieniony w artykule IV. rozporządzenia cesarskiego z dnia 25. czerwca 1914, Dz. u. p. Nr. 138, podlegają obowiązkowi opłaty należytości według ogólnych przepisów należytościowych. Ubezpieczeniom prywatnego personalu nauczycielskiego, zdarzającym się w tym oddziale w myśl § 28., ustęp 3., powołanego rozporządzenia cesarskiego, przysługuje jednak uwolnienie od należytości stosownie do § 87., ustęp 4., wspomnianego rozporządzenia cesarskiego, o ile pobory zaopatrzenia, zapewnione przez Zakład pensyjny, nie przekraczają wymiaru normalnego (§§ 4, 5, 8, 11, 12, 16 i 19. rozporządzenia cesarskiego z dnia 25. czerwca 1914, Dz. u. p. Nr. 138).

Według tego samego postanowienia wolne są z reguły od należytości ubezpieczenia w powszechnym oddziale Zakładu pensyjnego. Tylko w razie dobrowolnego kontynuowania ubezpieczenia tych osób, które z powodu nieistnienia obowiązku ubezpieczenia zostały dodatkowo wyłączone z urzędu od ubezpieczenia (§ 28., ustęp 1., powołanego rozporządzenia cesarskiego), należy uiścić należytości według ogólnych przepisów, i to bez różnicy, czy pobory zaopatrzenia, co do których się umówiono, przekraczają wyżej wspomniany wymiar normalny, czy nie.

Artykuł 2.

Wykazy miesięczne.

Powszechny Zakład ubezpieczenia dla funkcyonaryuszy winien w celu uiszczania należytości prowadzić „Dzienniki należytości uiszczanych bezpośrednio“, przewidziane w rozporządzeniu Ministerstwa skarbu z dnia 20. grudnia 1862, Dz. u. p. Nr. 102. Odsyłanie kwot należytościowych ma być dokonywane według ogólnych przepisów.

W dzienniku, który prowadzony będzie w oddziale ogólnym, należy wykazać tylko obrót podpadający opłacie należytości, natomiast w dzienniku, który prowadzony będzie w oddziale osobnym, całkowity obrót według pozycyi; przy poszczególnych pozycyach dopieroco wymienionego dziennika należy w kolumnie, zawierającej przedmiot,

wykazać osobno te kwoty częściowe, co do których w myśl artykułu I. domaga się uwolnienia od należytości.

Artykuł 3.

Wykazy roczne.

Zakład pensyjny winien przedkładać właściwej władzy skarbowej pierwszej instancyi (dyrekcyi okręgu skarbowego; urzędowi wymiaru należytości) sprawozdanie rachunkowe wraz z zamknięciem rachunkowem w ciągu 30 dni po odbyciu zwyczajnego walnego zgromadzenia, przyczem w danym razie należy przytoczyć, jakie kwoty częściowe z wykazanych sum rocznych przedstawiają się jako podlegające opłacie należytości.

Artykuł 4.

Kontrola.

Zakład pensyjny podlega co do swoich obrotów, podlegających opłacie należytości (artykuł I), rewizyi władz skarbowych w myśl § 12. ustawy z dnia 13. grudnia 1862. Dz. u. p. Nr. 89. Zarząd skarbowy jest nadto uprawniony do wykonywania odnośnie do ubezpieczeń w Zakładzie pensyjnym innych praw kontroli, przewidzianych w artykule 8.

II. Ubezpieczenia w zakładach zastępczych. Umowy zastępcze zakładów ubezpieczenia.

Artykuł 5.

Obowiązek donoszenia.

Zakłady zaopatrzenia i zakłady ubezpieczenia, które stosownie do § 67. ustawy z dnia 16. grudnia 1906, Dz. u. p. Nr. Nr. 1 z roku 1907, uzyskały z strony Ministerstwa spraw wewnętrznych uznanie jako zakłady zastępcze, względnie uznanie umów zastępczych lub formularzy na takie umowy, są obowiązane donieść o tem w ciągu 30 dni, licząc od dnia doręczenia decyzyi, którą orzeczono to uznanie, właściwej kierującej władzy skarbowej pierwszej instancyi (dyrekcyi okręgu skarbowego, urządowi wymiaru należytości), przedkładając dwa odpisy (egzemplarze drukowane) swych statutów, względnie odpis odnośnych umów zastępczych lub formularzy.

W razie dodatkowego podwyższenia świadczeń zaopatrzenia należy odpisy zmienionych odpowiednio statutów lub umów zastępczych (formularzy) ponownie przedłożyć w ciągu 30 dni po przeprowadzeniu zmiany, odpisy umów zastępczych (formularzy) jednak tylko wtedy, jeżeli podwyższone świadczenia zaopatrzenia przewyższają wymiar normalny (§§ 4., 5., 8., 11., 12., 16. i 19. rozporządzenia cesarskiego z dnia 25. czerwca 1914, Dz. u. p. Nr. 138).

Artykuł 6.

Wykazy miesięczne.

Jeżeli dla umów ubezpieczenia pensyjnego zakładów zastępczych lub dla umów zastępczych zakładów ubezpieczenia domaga się ulgi z § 87., ustęp 5., rozporządzenia cesarskiego z dnia 25. czerwca 1914, Dz. u. p. Nr. 138, a zastrzeżone temi umowami roszczenia ubezpieczonych przekraczają wymiar normalny (§§ 4., 5., 8., 11., 12., 16. i 19., powołanego rozporządzenia cesarskiego), wówczas mają zakłady ubezpieczające wykazać oddzielnie w kolumnie, zawierającej przedmiot, a znajdującej się w „Dziennikach należytości uiszczanych bezpośrednio“, prowadzonych według rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dnia 20. grudnia 1862., Dz. u. p. Nr. 102, przy poszczególnych odnośnych pozycyach owe kwoty częściowe, co do których zakłady te domagają się uwolnienia od należytości na podstawie wyżej wymienionego postanowienia.

Artykuł 7.

Wykazy roczne.

Wszystkie zakłady zastępcze — bez różnicy czy one obrót, podlegający opłacie należytości, wykazują czy nie — są obowiązane przedłożyć właściwej władzy skarbowej pierwszej instancyi w ciągu sześciu miesięcy po upływie każdego roku obrotowego sprawozdanie rachunkowe wraz z zamknięciem rachunkowem, przyczem należy podać w danym razie, jakie kwoty częściowe z wykazanych sum rocznych przedstawiają się jako podlegające opłacie należytości.

Tak samo winny zakłady ubezpieczenia, wspomniane w artykule 5., które zawierają umowy zastępcze, wykazać właściwej władzy skarbowej pierwszej instancyi w ciągu sześciu miesięcy po upływie każdego roku obrotowego sumy roczne kwot, uważanych za wolne od należytości.

Artykuł 8.

Kontrola.

Zarząd skarbowy jest uprawniony — nie naruszając prawa rewizyi, przysługującego mu względem obrotu, podlegającego opłacie należytości, na podstawie § 12. ustawy z dnia 13. grudnia 1862, Dz. u. p. Nr. 89 — przy wspomnianych w artykule 5. zakładach zastępczych i zakładach ubezpieczenia, które roszczą sobie pretensyę do uwolnienia od należytości na zasadzie § 87., ustęp 5., rozporządzenia cesarskiego

z dnia 25. czerwca 1914, Dz. u. p. Nr. 138, wglądnąć przez swe organa w zapiski przedsiębiorstwa i dokumenty oryginalne celem stwierdzenia warunków, od których jest zawisłe to uwolnienie od należytości; nadto można żądać względem ubezpieczeń, uważanych za wolne od należytości, przedkładania w oznaczonych dniach odpisów zapisków przedsiębiorstwa a w poszczególnych przypadkach także przedłożenia załączników, ważnych dla uwolnienia, o które proszono.

III. Umowy zastępcze służbodawców.

Artykuł 9.

Ci służbodawcy, którzy w odniesieniu do umów zaopatrzenia, zawartych z swymi funkcyonaryuszami i uznanych stosownie do § 66. lit. *b*, rozporządzenia cesarskiego z dnia 25. czerwca 1914, Dz. u. p. Nr. 138, za umowy zastępcze, domagają się ulg należytościowych w myśl § 87., ustęp 5., powołanego rozporządzenia cesarskiego, podlegają niezależnie od zobowiązań, istniejących według ogólnych przepisów należytościowych co do tych postanowień umownych, które podpadają należytościom, obowiązkowi wnoszenia doniesień o dokonanem uznaniu umów zastępczych lub formularzy dla takich umów według postanowień, wymienionych w artykule 5.

Przy wnoszeniu takiego doniesienia należy podać co do uznanych umów zastępczych, w jaki sposób uczyniono zadość powinności należytościowej odnośnie do postanowień umownych, nie korzystających z uwolnienia od należytości. Przytem należy także przedłożyć odnośną umowę w oryginale lub w odpisie uwierzytelnionym albo też podać do wiadomości, kiedy i któremu urzędowi przedłożono umowę stosownie do § 43. ustawy o należytościach z dnia 9. lutego 1850, Dz. u. p. Nr. 50, celem wymiaru należytości.

Jeżeli jednak przedmiotem doniesienia jest uznanie formularzy dla umów zastępczych, wówczas należy przedłożyć właściwej kierującej władzy skarbowej pierwszej instancyi, przestrzegając przepisów, wspomnianych w poprzednim ustępie, poszczególne umowy, zawarte według uznanego formularza, dopiero później, a mianowicie w ciągu 30 dni po zawarciu umowy lub podać do wiadomości w ciągu tego samego terminu daty wniesionego w celach wymiaru należytości doniesienia o tych umowach (§ 43. ustawy o należytościach).

W razie dodatkowego podwyższenia świadczeń zaopatrzenia należy wnieść doniesienie o odpowiednio zmienionej umowie zastępczej, nie naruszając obowiązku doniesienia, wypływającego z ogólnych przepisów należytościowych, jednakowoż z ograniczeniem, oznaczonem w artykule 5., ustęp 2.

IV. Postanowienia wspólne.

Artykuł 10.

Kary porządkowe.

W razie zaniedbania wykonania zobowiązań, nałożonych niniejszem rozporządzeniem, można — niezależnie od innych niekorzystnych następstw, które zachodzą w myśl ogólnych przepisów należytościowo-prawnych — nałożyć kary porządkowe, przewidziane rozporządzeniem Ministerstwa skarbu z dnia 6. kwietnia 1856, Dz. u. p. Nr. 50, przestrzegając analogicznie postanowień niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 11.

Początek mocy obowiązywania.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w miejsce rozporządzenia ministeryalnego z dnia 11. sierpnia 1908, Dz. u. p. Nr. 198. Jego moc obowiązująca rozpoczyna się z dniem ogłoszenia, ma ono mieć jednak zastosowanie także do obrotu przedsiębiorstwa, dotyczącego okresu czasu, który upłynął od dnia 1. października 1914.

Heinold włr. **Engel** włr.

dnia 26. czerwca 1914, Dz. u. p. Nr. 138, wykazać [illegible] w sposób przepisowy, i dokumenty tyczące się [illegible] warunków, od których jest zawisłe to uwolnienie od [illegible], także można żądać wglądnięcia w [illegible] w oznaczonych dniach [illegible] w porozumieniu [illegible], także przedłożenia [illegible] ważnych dla orzeczenia, o które proszono.

III. Umowy zastępcze pracodawców.

Artykuł 9.

Od pracodawcy, który w odniesieniu do umów zastępczych, zawartych z związkiem ubezpieczeń i uznanych stosownie do § 95 lit. c rozporządzenia cesarskiego z dnia 25. czerwca 1914, Dz. u. p. Nr. 138, za umowy zastępcze, domaga się ulg należytościowych w myśl § 8, ustęp 3, powołanego rozporządzenia cesarskiego, niezależnie od zobowiązań, istniejących według ogólnych przepisów należytościowych co do tych postanowień umownych, które podlegają należytościom, obowiązany wprzódy dowodem o dokonanem uznaniu umów zastępczych lub formularzy dla takich umów według postanowień, wymienionych w artykule [illegible].

Przy wnoszeniu takiego dowodu można żądać co do uznanych umów zastępczych [illegible] należytości do postanowień umownych [illegible] od należytości. Prośbę należy przedłożyć w oryginale lub w odpisie uwierzytelnionym albo też podać do wiadomości, [illegible] urzędowi przedłożono umowę stosownie do § 43 ustawy o należytościach z dnia 9. lutego 1850, Dz. u. p. Nr. 50, celem wymiaru należytości.

Jeżeli jednak przedmiotem dowodzenia jest uznanie formularza dla umów zastępczych, wówczas należy przedłożyć właściwej [illegible] władzy [illegible] tów i pozwoleń uznanych, powołując się przepisowo na umowy, które w poprzednim miesiącu zostały zawarte według uznanego formularza, [illegible] później, [illegible] po zawarciu umowy lub [illegible] w ciągu tego samego terminu daty [illegible] w celu wymiaru należytości [illegible] o tych umowach (§ 43 ustawy o należytościach).

W razie dodatkowego podwyższenia świadczeń zaopatrzenia należy wnieść [illegible] powodem zmienionej umowie zastępczej, [illegible] obowiązku doręczenia [illegible] z ogólnych przepisów należytościowych, jednakowo z ograniczeniem, określonem w artykule 8., ustęp 2.

IV. Postanowienia wspólne.

Artykuł 10.

Kary porządkowe.

W razie zaniedbania wykonania obowiązków, nałożonych niniejszem rozporządzeniem, można — niezależnie od innych niekorzystnych następstw, które zachodzą w myśl ogólnych przepisów należytościowo-prawnych — nałożyć kary porządkowe, przewidziane rozporządzeniem Ministerstwa skarbu z dnia 6. kwietnia 1880, Dz. u. p. Nr. 30, przestrzegając analogicznie postanowień [illegible] zarządzenia.

Artykuł 11.

Początek mocy obowiązującej.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w miejsce rozporządzenia ministeryalnego z dnia 11. sierpnia 1909, Dz. u. p. Nr. 128. Jego moc obowiązująca rozpoczyna się z dniem ogłoszenia, [illegible] także do okresu [illegible], dotyczącego okresu czasu, który upłynął od dnia 1. października 1914.

Heinold wlr.   **Engel** wlr.